

În timpul iernii, grădina a fost
tăcută și cenușie.

Părea că doarme adânc.

Apoi, într-o dimineată, tati
și-a pus puloverul vechi, cu
o gaură în el.

Asta însemna că vremea
era tocmai bună de ieșit
afară pentru grădinărit.

Și chiar era!
Am ieșit și eu în grădină.
Și surioara mea mai mică, Ileana.

Grădina era plină de lumină, păsările
cripeau, țopăiau și ciuguleau.
O albină mare a trecut în zbor, grăbită.
Peste tot mirosea a pământ reavăn
și încălzit de soare.

– Este cald! a spus Ileana.
Tata a dat aprobator din cap.
– E primăvară.